

FRACTIE VAN WAARDHUIZEN

Artikel 40 vragen schuldhulpverlening

Geacht college,

De huidige economische en maatschappelijke ontwikkelingen in combinatie met de hoge inflatiecijfers leiden tot forse prijsverhogingen onder andere m.b.t. het levensonderhoud. Ook voor een deel van onze Dordtse inwoners heeft dit tot gevolg, dat zij hun hoofd financieel niet meer boven water kunnen houden. En niet alleen nu, maar ook de afgelopen jaren zijn een aantal mensen door wat redenen dan ook in de financiële problemen gekomen. In de meest slechte gevallen betekent dit een toename van geldzorgen en uiteindelijk het terechtkomen in armoede en schulden/schuldhulpverlening.

Onze gemeente kent een goed sociaal systeem om inwoners te helpen en te begeleiden. Echter, in de contacten die wij als Fractie Van Waardhuizen de afgelopen periode hebben gehad met inwoners uit onze stad komen toch enkele vragen bovendrijven. Vragen waar wij graag wat meer duidelijkheid over willen krijgen.

Onze vragen gaan met name over de bepaling van de schuldpositie en welke zaken daar wel en niet in worden opgenomen. Op het moment dat mensen geen zicht meer hebben om zelf een oplossing te kunnen genereren kan er een budgetcoach en schuldsanering worden ingeschakeld. Deze inventariseert de betalingsachterstanden en schulden. Mede aan de hand van de hoogte van de schulden wordt een afbetalingstermijn bepaald.

We begrijpen uit eerdere informatie dat de gemiddelde schuld bij aanvang van de schuldhulpverlening ongeveer € 50.000 bedraagt.

Fractie Van Waardhuizen heeft hierover de volgende vragen

1. Veel mensen in een meer dan benauwde financiële positie maken hun post niet meer open. Zicht op betalingsachterstanden verdwijnt dan voor betrokkenen. Hierdoor kunnen eventuele schulden door aanmanings- en invorderingskosten behoorlijk oplopen. Klopt het dat er bij aanvang van de schuldhulpverlening in feite 'bruto' schulden worden vastgesteld? Als voorbeeld; worden diverse aanmaning- en deurwaarderkosten opgenomen in de schuldpositie van een inwoner? Zelfs als deze niet ter uitvoering zijn gebracht door de schuldeiser?
2. Vindt u dit een juiste benadering voor de bepaling van schulden en de hoogte daarvan? Zo ja, waarom? En zo ja, blijven inwoners dan niet onnodig lang in de schuldsanering zonder een vroegtijdigere kans om hun leven opnieuw op te bouwen?

3. In onze stad zijn daarnaast blijkbaar malafide particuliere woning verhuurders actief die hun vastgoed object(en) nauwelijks of niet onderhouden. Deze verhuren woningen in een erbarmelijke staat aan mensen die geen kant op kunnen onder meer door de huidige woningmarkt en daarom vaak noodgedwongen een dergelijke woning huren tegen veelal (te) forse huur. In de gesprekken die wij hebben gevoerd komt het bij een enkele inwoners, zelfs voor dat het de verhuurder lukt om forse bedragen als 'schuld' in de schoenen van huurder(s) te schuiven. Niet enkel eventuele achterstallige huur maar ook kosten van het zgn. 'niet in oorspronkelijke staat' achterlaten van de woning. In feite wordt de huurder dan extra gestraft en de verhuurder meer dan behoorlijk beloont. Bent u bekend met dit soort gevallen?
4. Vindt u het een juiste benadering om bedragen zoals benoemd bij vraag 3 mee te nemen in de bepaling van de hoogte van schulden?
5. Wat zijn hiervoor de wettelijke regels? Betreffen dit dan landelijke of lokale regels?
6. Welke mogelijkheden heeft u c.q. maatregelen kunt (en gaat) u treffen om dit soort 'schandalige' ophogingen van schulden te voorkomen?
7. Op welke wijze (onder)houdt u contacten met overige instanties ((belastingdienst en andere (overheid)instanties) om de schulden zo laag mogelijk te houden en bijvoorbeeld invorderingskosten niet in de hoogte van de schulden op te nemen?
8. Bent u het met ons eens dat inwoners hierdoor anders onnodig lang(er) in de schuldsanering moeten blijven zitten? Zo nee, vindt u dit dan terecht? Zo ja, met welke motivatie?

Met vriendelijke groet,

Fractie van Waardhuizen